

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

943. Penes quem sit probatio, dum unus dicit de regula Revocatoria, & alter asserit unionem fuisse sortitam effectum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Respondet Corrad. *cit. c. 15. n. 57.* ad tollendum omne dubium solere peti à Papa revalidationem hujusmodi unionis, quæ per dictam regulam revocata præteriri posset, & pro ea revalidatione porrigi Papæ preces seu supplicationem, cujus formam *ibidem* subjicit Corrad. additque n. 58. quod ea cautela semper habita fuerit necessaria ab antiquissimis & practicis Curialibus, dum in unione non ita siquid apparet, eam fuisse factam in augmentum cultus divini, vel ex causis in dicta regula non expressis, sed aliis: vel etiam, si appareat facta in augmentum dotis, non tamen ex tali augmento deducitur præcisè necessitas, & sic dubitetur de illius unionis validitate. Porro petitam à novo Pontifice similem revalidationem visam sæpe ab eodem denegari, ait *ibidem* Corrad.

Quæstio 943. Dum unus dicit de regula revocatoria, & alter asserit unionem fuisse sortitam effectum, penes quem sit probatio?

Respondet Garc. *cit. c. 2. n. 300.* remissivè ad Mandol. ad hanc regulam. q. 7.

Quæstio 944. An, dum dicta regula revocatoria unionum locum non habet, regula mensium capiat beneficia unita, quæ effectum sortita non sunt?

Respondeo negativè: Neque etiam dicta regula mensium impediet, quòd minus gratia seu mandatum de facienda unione alicujus beneficii, cum primùm per cessum vel decessum possessoris vacaverit, detur executioni. Gonz. *gl. 5. §. 7. n. 53.* Secus verò est, ubi regula revocatoria locum haberet. Gonz. *ibidem.* Quod si etiam in Ecclesia accessorie unita poneretur aliquis Vicarius perpetuus & titularis, vicaria illa caderet sub regula mensium. Gonz. *loc. cit. n. 54.* Ac denique dum beneficium alteri unitum est aequè principaliter, ita ut juratibusque beneficii salva permaneant, licet ad invicem communicentur; cum tunc beneficium non perdat nomen, nec titulum, nec effectum beneficii, nulla est ratio, quare hoc beneficium, quod remanet ex duobus unitis compositum, non comprehendatur regulà mensium. Gonz. *loc. cit. n. 55. & n. 56.*

Quæstio 945. An, & qualiter, dissoluta unione, remaneat beneficium, quod prius erat, & si prius erat jus patronatus, hoc jus patronatus quoque redeat?

Respondeo ad primum sub distinctione: Si agatur de suppressione, seu de unione non extinctiva tituli, dissolutio hujus unionis solum remouet impedimentum, quod prius fuerat indutum; neque ideo beneficium intelligitur deduci de non esse ad esse, sive de novo creari. Lott. *l. 2. q. 8. n. 8.* citans *gl. in Clem. ult. de rescrip. v. creatum.* Anchar. *ibidem n. 2.* Barbat. *n. 22.* eò quòd, ut Lott. *n. 86.* in eo titulo non extincto conservetur materia & forma essentia beneficii, licet impediatur collatio. Unde, quando dissolvitur unio, sive revocatur suppressio, beneficium non deciditur ab alio principio, sed ipsum est principium supersus, usque adeò, ut n. 87. Lott. ut pro reductione beneficii ita

suppressi ad statum pristinum non sit necessaria auctoritas Papæ, etiam si illa intervenisset in illa suppressione, ut Butrio *in c. cum accessissent. de consuet.* Si autem agatur de suppressione extinctiva tituli, quia jam non possunt remanere reliqua beneficii, nihil est, in quo conservetur substantia ipsius beneficii, per dissolutionem unionis beneficium deducitur de non esse ad esse, habeturque pro novo beneficio Lott. *loc. cit. n. 88.* citans Joan. de Lignan. *in cit. Clem. ult.* quem sequuntur *ibidem* omnes, & Felin. *in cit. c. cum accessissent. n. 33.* ac probans illud ex *L. intercedit. de condit. & demonst.* Pro hac autem dissolutione, à qua resultat hujusmodi nova creatio, requiri auctoritatem Papæ, ait Lott. *cit. n. 88.* & citat pro hoc Bald. *in cap. cum accessissent. num. 16.* Verùm non video, cur ad talem dissolutionem requiratur auctoritas Papæ; cum & Ordinarius unionem factam accessorie, quæ est extinctiva tituli, dissolvere possit, etiam, ut dictum supra, si unio facta fuisset auctoritate Papæ ordinaria, & etiam beneficia erigere; adeoque cur dici nequeat, quòd Episcopus auctoritate sua dissolvendo unionem, hoc ipso simul, vel etiam per actum distinctum creet de novo beneficium.

2. Respondeo ad secundum: An quoque resurgat in hoc casu posteriori jus patronatus, quod unà cum extinctione tituli in totum perierat, dubitari posset, videturque ex æquitate dicendum, quòd sic; etiam si de novo creetur illud beneficium, nempe, quòd vel hoc ipso resultet quoque jus illud patronatus, vel unà cum creatione nova beneficii constituatur ab Episcopo. Et sic, quòd jus patronatus redeat, sentiunt Azor & Castrop. supra citati, ubi, qui vocandi ad dissolutionem unionis. Videtur etiam huc facere, quòd tradit Lott. *l. 2. q. 31. n. 32.* quòd dissoluta unione res redeat ad naturam suam, & sic beneficium, quod vi unionis non erat amplius conferibile per concursum (dum erat Parochiale) dissoluta unione debeat iterum conferri per concursum. Videtur tamen etiam obstare in contrarium, quòd beneficium semel liberatum à servitute hac jus patronatus, non possit eidem de novo subijci, sine nova causa, ex qua solet concedi jus patronatus, ut firmari videtur à simili, dum, si dissoluta per mortem matrimonio, resurgeret à mortuis maritus, non hoc ipso uxori adhuc viventi obligaretur; uti nec servus ad vitam resuscitatus foret amplius servus. Ad illud Lotterii de concursu etiam dici potest, convenire hoc omni beneficio Parochiali de per se existenti, adeoque non mirum, quòd dissoluta unione tale beneficium cadat iterum sub hac regula communi omnibus Parochialibus. Porro, quòd ait Lott. *l. 2. q. 8. n. 32.* decisum à Rota *in Spoletan. Abbatis 19. Decemb. 1625.* Eum, qui mediante certâ pecuniarum quantitate obtinuerat dissolvi unionem, & ex hac causa decerni sibi esse acquisitum jus patronatus (quod ipsum jus non aliter, quam ex privilegio obtentum ait Lott) hoc inquam intelligendum videtur, ubi beneficium illud, quòd unitum fuerat, ob tenues suos redditus redotatur à tali, vel ejus dos augetur, ut per se jam subsistere possit; & sic pariter de tali redotatore in hac unionis dissolutione loquendum in ordine ad jus patronatus antiquum, ac de redotatore vel augmentatore dotis beneficii non uniti.